Ч. 255. Субота 26 (13) падолиста 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Ради державної. — Ситуация на Угорщині. — Ще про чутку о конституциї в Росиї. — Росийско-японьска війна).

На вчерашнім засїданю палати послів говорив насамперед міністер Гартель і відповідав на інтерпеляциї. Опісля говорив пос. Вольф. Бесїдник сказав, що президент міністрів нічого так не боїть ся, як правильної працї в парляменті. Він єсть таким самим консеквентним представителем славянщеня держави, як були Тун і Баденї. Бесїдник обговорював відтак подїї в Інсбруку і зарядженя вимірені против Німцїв та сказав, що лиш ческий і польский міністер-краяни роблять то, що хотять, а прочі міністри ідуть слїпо на руку д-рови Керберови. Обговорюючи реконструкцию кабінету, заявив бесїдник, що покликане ґр. Букоа мало лиш на цїли розбити Німцїв і зломити німецку обструкцию в ческім соймі.

По Вольфі промавляв пос. Ленассі, а відтак говорив др. Кербер, і насамперед запротестував против висказу посла Пернерсторфера, мов би правительство заключило якусь угоду з одною партиєю в долїшно-австрийскім соймі. Так само неправдою єсть, мов би правительство заключило союз і з якоюсь ще иншою партиєю. Пос. Вольфови сказав бесїдник, що инакше діяло ся в сїй палатї, а инакше тепер, коли він увійшов до неї.

Супротив посла Романчука, котрий підніс жалї іменем Русинів, бесїдник признає, що посол той з льояльностию признав, що під многими взглядами настало поліпшене. Бесїдник висказує переконане, що також і дальші, поважні, в спокійній формі предложені бажаня рускного народу знайдуть відповідний послух в сїй палатї і в галицкім соймі, а розуміє ся і у правительства. Чи міністер так дуже похибив, коли партиї того посла порадив старати ся о осягнене дружного порозуміня в львівскім соймі, то може тепер сам пос. Романчук потвердити.

Він сбруцкій справі підніс др. Кербер, що по правдї італїяньского факультету в Інсбруцї нема, отже й нема причини покликувати его до житя, коли обі сторони того не хотять. Але формальному замкненю того факультету правительство противне, бо не хоче, щоби студенти, котрі не брали участи в розрухах, стратили курси. Бесїдник ще раз просив палату, щоби она як найскорше залагодила предложене правительства в справі самостійного італїяньского унїверситету. Наконець апелював президент міністрів до всїх партий завзиваючи їх до працї.

Дня 23 с. м. відбуло ся засїдане ческого клюбу, на котрім явив ся також і міністер-краян др. Ранда, а дякуючи за привіт, просив, щоби ему вірили, що він хоче віддати краєви як найбільшу прислугу. Цїлию ческої полїтики повинна бути спокійна праця над піднесенем народної культури і скріпленем економічного впливу Чехів. Палкі натури суть найбільшою перешкодою в узисканю тих здобутків. До цїли доходить ся в полїтицї не за помочию пустої борби, лиш визискуючи пильно то, що можливе.

Ситуация на Угорщинї не змінила ся, хиба може лиш о стілько, що борба партийна перенесла ся тепер на провінцию. Але о скілько зачувати, то сполученим опозицийним партиям і тут не дуже щастить ся. Із Сеґедина доносять, що тамошний видїл мунїципальний ухвалив 99 голосами против 78 внесене маґістрату, висказуюче правительству довіре. Лїберали повитали сю ухвалу з великим одушевленем, а опозиция сьпіваючи кошутівскі піснї вийшла із салї. Угорске бюро кореспонденцийне доносить, що сю поражку сполучених партий Банфі'го і Кошута уважають за добрий знак для слїдуючих виборів.

О звістній нарадї земств не перестає удержувати ся чутка, але з деяких ознак можна

---

11)

Росийско-японьска війна від її початку аж до битви під Ляояном.

(Написав К. Вербин).

(Дальше).

З иньшого боку і бодай чи не найвірнїйше характеризує Алексїєва німецкий публїцист і подорожник Рудольф Цабель, в своїм дїлї „Через Манджурию і Сибір“. Він пригадує там історию усмиреня „ворохобнї“ боксерів в містї Інкав (порт Нючвану) і наводить дословний переклад письма тодїшного віцеадмірала Алексїєва до консулів чужих держав в сїм містї та каже до того:

„Тенор сего письма держаний зовсїм льояльно, і готов би хтось таки дійстно повірити вповнї тим завіреням, які в нїм містять ся, коли би, бачите, люди вже нераз не дали ся були затуманити красними росийскими завіренями. Специяльно же Алексїєв єсть одним із найхитрійших на далекім Всходї, котрий уміє знаменито послугувати ся красними словами та як найбільше усипляючими завіренями, а котрому не можна буде нїколи докоряти тим, що він не додержав якогось із своїх приречень, бо він, бачите, дає при всїм лиш такі приреченя, котрі можна всїляко натягати. „Будьте лагідні як голуби, а розумні як змиї“ — сказано в біблїї. Слова ті можна між иньшим побачити ілюстровані в тім удачнім способі, яким той Москаль припер Японцїв до муру“. На доказ сих слів нагадує Цабель звістну вже історию про ті японьскі кораблї, що підчас згаданої ворохобнї стояли під командою Алексїєва, а котрих він зовсїм не покликав до акциї, щоби опісля називало ся, що то лиш самі Росияни зробили порядок в Інкав і длятого мають право до него. Инакше не міг би він був ще того самого дня вивісити росийску хоругов на хіньскім митовім урядї в Інкав. Дальшим доказом тої хитрости Алексїєва треба уважати й то, що він зараз в чотири днї по занятю того міста, не оглядаючись анї на Хінцїв, анї на Японцїв, анї навіть на европейскі держави, завів в сїм містї зовсїм росийску адмінїстрацию та казав вибирати з хіньского населеня податки, вплачувати їх до росийскої каси і предкладати собі рахунки. - - Та й хитрість можна уважати за здібність, але она не годить ся з етикою навіть поганьских народів таких як Хінцї або Японцї.

Алексїєв, видко, гадав, що ему буде завсїгди удавати ся его штука і він легковажив собі Японцїв і був глухий на остереженя росийского посла в Токіо. Кажуть, що бар. Розен звертав его увагу на то, що діє ся в Японїї, але він гадав, що сила Росиї застрашить Японцїв, він їх легковажив собі, а коли остаточно вибухла війна, став безрадний. В кругах росийскої маринарки докоряли ему тим, що він міг і повинен був знати, на що заносить ся і длятого більшу часть росийскої фльоти повинен був примістити у Владивостоцї, звідки можна було лекше перешкаджати Японцям в перевозї войска і де суть великі доки, догідні до направи великих кораблїв. Коли же вибухла війна, то він, кажуть, не повинен був держати фльоти цїлими тижднями в пристанї; фльота по першім атаку була ще на стілько сильна, що могла зважити ся на якусь сьмілїйшу акцию. Був час, коли фльота японьска майже зовсїм відступила ся була від Порт Артура, очевидно ескортувала японьскі кораблї перевозові; росийскі торпедовцї їздили під ту пору на реконесанс аж на 60 миль далеко і нїгде не видїли японьских кораблїв. Тодї отже можна було наробити Японцям великої шкоди.

На такі і тим подібні заміти, не оправдуючи Алексїєва, можна би сказати, що лекше щось критикувати, як то виконати; але широкий загал на то не зважає, а так було й з Алексїєвом. Ненависть цїлої Росиї, а головно тих, що знали про его вплив на царскім дворі, звернула ся против него. Верховодячі росийскі круги а навіть і найблизші приятелї Алексїєва і сам цар побачили остаточно, що Алексїєв не дасть вже всему ради і цар, як вже сказано, іменував ґен. Куропаткина головним командантом всего сухопутного войска на далекім всходї. В цїлій Росиї настала велика радість, віджила надія, забули ся всї перші нещастя і неудачі, а почали відзивати ся голоси, котрі доказували, що Куропаткин відплатить ся Японцям на суши за їх побіди на мори.

Алексій Николаєвич Куропаткин родив ся 1848 р., вступив до военної школи в 1864 р. і розпочав свою карієру в туркестаньскім баталїонї стрільцїв. Там здобув він собі перші

вносити, що остаточно ціла ся справа покаже ся коли не простою видумкою, то лиш крас ною мрією. Тепер вже доносять, що всї подані в попередних вістях точки нїби то ухваленого вже проєкту суть зовсїм безосновні. Члени конґресу з „великої обачлости“ навіть вимикали (!) підчас нарад слово конституция. Наради після одних мали відбувати ся в домі адвоката Корсакова, після пругих в домі якогось Стаховича. Уложений проєкт конституциї буде вручений міністрови кн. Мірскому з просьбою, щоби той предложив єго цареви. — Ну гарнаж то буде конституция, коли репрезентанти найсвобіднїйшої ще бо независимої части суспільности россійскої боять ся навіть вимавляти на своїх тайних зборах слово „конституция!“

З поля війни нема ніяких важнїйших вістий і мабуть оправдує ся вість, після котрої мав ґен. Куропаткін сказати до заграничних аташе войскових, що перед весною не прийде до більшої битви. Внаслїдок того деякі аташе войскові, іменно же француский і німецкий виїхали вже домів.

Новинки.

Львів дня 25-го падолиста 1904.

— **Виділ дяківского тов-а** в Станиславові розіслав просьби о запомоги до виділів повітових рад, а повідомляючи о тім членів повітових рад, осьміляє ся просити їх о ласкаве користне полагодженє тих просьб, бо успішний розвиток товариства і уділенє помочи убогим дякам та полишеним по них вдовицям і сиротам, можливі лиш при підмозї публичних гуманих институций і жертволюбности приватних осіб.

— **Самоубийство з патріотизму.** З Парижа доносять, що на стациї зелїзницї Metropolitain при ул. d'Allemagne якийсь молодий чоловік кинув ся під колеса поїзду і погиб на місци. Коли здержано поїзд, показало ся, що молодий чоловік називав ся Иосиф Романовский і був Росиянином, живучим в Парижи від двох років. Був дуже вразливим. Коли вичитав в часописях про погром Росиян під Ляояном, попав в божевільність і говорив часто: „Ліпше не жити, як бути сьвідком упадку своєї вітчини“.

— **За примірем Кляйнів.** Злочин, споввений у Відни Кляйнами, відставлеными тепер до Відня з Парижа, послужив взірцем для неменше страшних злочинцїв в Монахові. Від якогось часу пропав там без вісти капіталїст Крам. Слїдство по довгих трудах викрило, що Крама спрятали зі сьвіта супруги Шельгаси, в домі котрих Крам мешкав. Злочину довершили для гроша; зрабували до 90.000 марок. Тіла небіщика не удало ся викрити. Імовірно єго спалено.

— **Сердите дерево.** На Всходї вікрито недавно один рід акациї, що при заході сонця стулює свого листе. Коли в тім часї діткнути ся сего дерева, то єго галузки починають трясти ся, якби гнївали ся, що їм не дає ся спокою. Чим частїйше дотикати ся, тим сильнїйше дрожать галузки, а врештї дерево видає запах, що спонукує біль голови у осіб, стоячих близько дерева. Дерево прозвано за те сердитим.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Отворенє часткового шляху „Самбір-Стрілки-Топільница“ будуючої ся зелїзницї державної „Самбір-Сянки-австр.-угор.-граница“.

„Дня 19 падолиста с. р. передасть ся до прилюдного ужитку частковий шлях „Самбір-Стрілки-Топільница“ будуючої ся зелїзниці держ. Самбір - Сянки-австро - угор. граница зі стациями взглядно перестанками і ладівнями:

Самбір (теперішна стация ц. к. зелїзниць дер.), Ваневичі, Созань (перестанок і ладівня), Старий Самбір, Тершів - Спас (пристанок), Бусовиска і Стрілки-Топільниця.

Стациї Ваневичі, Старий Самбір, Бусовиска і Стрілки-Топільница отвирає ся для загального руху, пристанок і ладівню Созань для руху товарового в цїловозових наборах після умови взглядно за попереднім зголошенем, пристанок же Тершів-Спас тільки для руху особового і пакункового.

На пристанках Созань і Тершів-Спас продає ся білети їзди, а експедиция пакунків відбуває ся за оплатою належитости в стациї відбору.

Материялів вибухових не можна перевозити на тім шляху.

З днем отвореня сего часткового шляху входить в житє розклад їзди заміщений в дотичних оголошенях.

Яко перші поїзди особові будуть переходити на дни отвореня поїзд мішаний ч. 2151 відходячий з Самбора о год. 1 м. 38 попол. а приходячий до Стрілок-Топільниці о год. 3 мін. 21 пополудни. — Зі Стрілок-Топільниці відійде поїзд мішаний ч. 2152 о год. 4 м. 21, а прийде до Самбора о год. 5 м. 55 пополудни.

— **Мила жінка.** Один жонатий чоловік помістив в ірляндскій часописи, що виходить в Бельфаст, ось таке оголошенє: Я заробляю тижднево 30 К, а з того забирає менї жінка 28 К, проте мушу вдоволювати ся 2 К, з чого приходить ся менї дуже часто оплачувати підвечірок, бо як приходжу з роботи домів, то застаю хатні двері звичайно замкнені і довідую ся, що моя жінка пішла на прохід. Я оженив ся 4 роки тому і від того часу втратив 28 фунтів на вазї. Жінка моя женщина молода, сильна і гарна — і тілько всего. Не вміє ані прати, анї гузика пришити, анї гачкувати: як виходжу рано із хати, почуваю ся незвичайно щасливим, що вже не буду мусїв чути, як она „меле“ своїм язиком. А як верну і случайно застану єї дома, мушу без впину слухати, як она тарахкотить про своєї спори із сусїдками. Ось тому то радби я єї позбути ся. Але чи знайду купця? Від него не хочу нїчо більше, як підпису, яким би мене від неї увільнив. Якби то кого обходило, то додам, що те сотворінє пізнав я 5 лїт тому в малім історичнім місточко Ульстер“. Ледви чи по таким описї удасть ся бажане дїло сему не конче щасливому мужеви. Відай все покінчить ся тим, що із лишених єму 2 К прийде ся ще даром оплачувати — безуспішне оголошенє.

заслуги підчас походу на Коканд. По турецкій війнї став він шефом азийского відділу головного штабу і професором войскової статистики при академії ґенерального штабу, пізнїйше був командантом туркестаньскої бриґади стрільців. Від 1882 до 1890 р. працював він знову в штабі під ґен. Обручевом, а відтак від 1890 до 1898 займав важне становище команданта закаспійского краю, де був ґенерал-ґубернатором і головно-командуючим того-ж округа военного. Найбільшу славу здобув він собі в послідній турецкій війнї і в поході против Алал-Текінців, де разом зі Скобелевом відзначив ся хоробростию при здобуваню кріпости Ґеок Тепе. Куропаткін має славу доброго орґанізатора і знаменитого стратеґіка.

Яко ґенерал єсть Куропаткін після свого патенту старший як адмірал Алексієв після свого, але після літ служби єсть Алексієв старший. Але при іменованю не рішали ані ранґа ані літа служби, лиш проста конечність. Здає ся, що вже тогди з одної сторони підношено потребу відкликаня Алексієва, але то годі було зробити зі взглядів політичних; трудно прецї було так високо поставлену особу, царского намістника, першого царского чоловіка на далекім Всходї усунути по так короткім часї без нарушеня поваги держави і царя. Алексієв мусів лишити ся на своїм місци. Але як було погодити обі так собі противні натури як Куропаткин і Алексієв: перший з них чоловік спокійний і розважний, пильнуючий передовсїм свого военного дїла; другий чоловік палкий, намістник царский, політик, дипльомат та й в додатку ще й інтриґант в одній особі. Аж по іменованю Макарова адміралом фльоти в Порт Артурі вияснило ся, яке становище мав занятн Куропаткін супротив Алексієва, бо аж тоді став звістний слїдуючий указ, висланий до Алексієва:

„В виду значіня предстоячої борби, котра має остаточно забезпечити верховну власть Росиї над берегами Тихого океана, і предвиджуючи, що вам яко мому намістникови треба буде перенести свою резиденцию до иншого місця н. пр. до Харбіна або якого иншого місця після вашого вибору, то уважаю за хосенне іменувати вам до помочи ґенерал-ад'ютанта Куропаткина яко команданта сухопутного войска з правом команданта армії а віцеадмірала Макарова яко команданта морскої збройної сили з правами команданта фльоти. Я переконаний, що іменоване сих самостійних і одвічальних командантів вам, яко мому намістникови, забезпечить сповнене спадаючої на ваш обовязок трудної історичної задачі. Николай“.

Виходить з того, що як Куропаткін так і Макаров, хоч були іменовані самостійними командантами, то все таки стояли під верховною властию Алексієва, бо були придані єму до помочи; їх самостійність, видко, обмежала ся лиш на саму орґанізацию збройної сили і на борбу; пляни борби зависїли від Алексієва. Се пояснює нам ті пізнїйші непорозуміня межи Куропаткіном а Алексієвом, о яких згадувало ся часто в ґазетах, а які між иншим причинили ся також не мало до поражок росийскої армії. Для характеристики тих інтриґ і протекцийних заходів, які ділали в перших початках війни, треба тут додати ще слїдуючий факт. В часї по перших атаках на Порт Артур і по битві під Чемульпо був адмірал Скридлов в Петербурзї. На пращальній авдиенції у цариці вдовиці, котра все ще має вплив на діла державні, просив він єї, щоби она старала ся о то, щоби командантом всеї сухопутної армії був іменований міністер війни Куропаткін. На то відповіла єму цариця-мати: Вже за пізно, бо Алексієв іменований. Пізнїйше, коли розходило ся о то, щоби усунути адмірала Штарка, котрий, як кажуть, мав дїйстно бути хорим чоловіком, предкладано до іменованя адмірала Скридлова, але Алексієв і єго приятелї в Петербурзї спротивились тому і цар іменував Макарова. Не дивота, що серед таких обставин не можна було дібрати людий, котрі могли би були взяти военне дїло в сильні руки і повести єго з повним зрозумінєм та енерґією так, як того тяжкі хвилї вимагали.

Іменованє Куропаткина, як вже сказано, викликало загальну радість. Аж тепер дістануть Японці добре по заслузї! — говорено всюди. Зі всїх сторін надходили для него доказн симпатиї і вручувано єму образи сьвятих. Коли виїздив з Петербурга, зроблено єму велику овацию а він пращаючись сказав, що чує, що очи цїлої Росиї звернені на него. Всї вижидають побіды, а він не може обіцювати, що дасть борзо о нїй знати. Тим не треба зражати ся, коли в найблизшім часї не наспіють вісти о побідах. Окремі обставини сеї війни і величезна віддаль вимагають богато терпеливости. Одно лиш може сказати, що до рішучого удару не прийде скорше аж в серпни. А поки що треба терпеливости і терпеливости і ще раз терпеливости. В Москві зроблено єму величезну овацию, а зібране дворяньство вручило єму 25.000 рублїв в дарунку на єго особисті потреби. То діяло ся вже 14 марта і ми тим перескочили хід самих подій, отже мусимо знов до них вернути.

9. Заходи Японцїв, щоби замкнути росийску фльоту в Порт Артурі затопленими кораблями.

Росийска фльота в Порт Артурі все ще не давала Японцям спокою; она була ще на стільки сильна, що при енерґічнім проводі могла їм богато зашкодити. Адмірал Тоґо рішив ся длятого замкнути єї в пристани затопленими у в'їзді до пристані кораблями.

Від часу перших атаків на Порт Артур настав був спокій. Лиш часами показував ся якийсь японьский корабель, очевидно, щоби переконати ся, що робить і де знаходить ся росийска фльота. Розбитий „Ретвізан“ стояв все ще під берегом при в'їзді до пристані. Нараз в ночи на 24 лютого о 2 год. 40 мін. подав ся вистріл з „Ретвізана“ і дав знати, що неприятель підплив. А то чотири японьскі панцирники, девять кружляків і богато торпедовців привели були з собою пять старих кораблів, наповнених камінєм та всїляким паливом і вибуховим материялом і задумали затопити їх у в'їзді так, щоби росийскі кораблї не

— **Родимці!** купуйте льоси „Сокола“ у Львові (по 25 сот.), набувайте облїґациї (по 10 кор.). Присилайте лепти на дім „Сокола“!

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 25 падолиста. Є. В. Цїсар після диспозиций, виданих ще перед кількома недїлями верне 10 грудня з Пешту до Відня. — П. мінїстер справ заграничних ґраф Ґолуховский виїхав вчера вечером на запрошенє ґр. Фестетіча до Кестелї над Болотним озером.

Порт Саїд 25 падолиста. Російскі панцирники „Сісой Великий“ і „Наваріn“, три кружляки, 7 контрторпедовців і 9 кораблїв транспортових приїхало тут вчера рано о 8-ій год. При в'їздї їх повитано їх вистрілами. Музика російских кораблїв заграла анґлїйский імн, бо в порті стояли анґлїйскі кораблї. Російскі кораблї набрали 3000 тон сьвіжої води і провіянту та паші для худоби призначеної на заріз. Вугля не брали. Звернуло увагу, що недавно тому переплили сюди три приватнї яхти в сторону як до Суезу.

Скаґен 25 падолиста. Російскі кружляки „Олеґ“ і „Ізумруд“ разом з двома торпедовцями виїхали з Скаґена пливучи в західнім напрямі.

Порт Саїд 25 падолиста. З трох яхтів котрі переїхали перед балтийскою фльотою через канал, „Фльорентіна“ пливе під французкою а „Емеральд“ і „Катаріна“ під анґлїйскою фляґою. Неавістно зовсім, з чиего припорученя они пливуть. Єсть здогад, що они стоять в службі російскої адміралїциї і мають розслїдити залив суеский перед приїздом балтийскої фльоти, чи там нема мін. Богато російских офіцирів в цивільнім одїню висїло на беріг. Обава перед япаньскими аґентами зовсім щезла. Навіть самі Росияни уважають зарядженя властий портових за занадто острі.

Льондон 25 падолиста. Бюро Райтера доносить з головної кватири російскої армії всхідної: В послїдних днях відбула ся коло горба Путїлова стичка межи висланими на реконесанс відділами. Атаком на баґнети відперто Япанців. Стичка була дуже люта, хоч тревала всего лиш 6 мінут. Росияни стратили 30-цять мужа.

Токіо 25 падолиста. Бюро Райтера доносить під вчерашною датою: Около півночи дня 22 с. м. неприятельска піхота в силї 600 людий заатакувала село Сінлянтун. Япаньский відділ по кілька годиннім опорі уступав ся без страт, а Росияни спалили село.

НАДІСЛАНЕ.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників . . . аркуш по 10 сот.
2. Замкненя місячні 2 штуки . . „ 5 „
3. Інвентар довжників . аркуш „ 5 „
4. „ вкладників . „ „ 5 „
5. „ удїлів . . . . „ „ 5 „
6. Книга головна . . . . „ „ 10 „
7. „ лїквідацийна . „ „ 10 „
8. „ вкладок щадничих „ „ 10 „
9. „ удїлів членьских „ „ 10 „
10. Реєстр членів . . . . . „ „ 10 „
11. Зголошеня о позичку штука по 2 „
12. Виказ уморення позички „ „ 2 „
13. Асиґнати касові . . . . „ „ 1 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

могли виплисти з пристанї. На кождім з тих кораблїв був один офіцир, один керманич, один машиніст і двох людий до помочи. Они мали ще лодку з собою, щоби по підпаленю кораблїв ратувати ся нею. На знак даний „Ретвізаном“ почали рефлектори російскі пускати сьвітло, а рівночасно зачали й російскі батериї стріляти з фортів. Стрільба тревала без перерви цїлу годину. Огонь з пушок на фортах бив найбільше в ті кораблї, що підпливали до „Ретвізана“. Росияни кажуть, що від їх куль один з тих кораблїв займив ся, а Япанцї знов говорять, що то они его самі підпалили. Другий з тих кораблїв затопили Япанцї, але далеко від в'їзду; впрочім не могли доплисти і застрягли недалеко від берегів.

Коли остаточно Росияни відперли перший атак, надплили япаньскі торпедовцї і зачалась знов стрільба, котра тревала аж до рана. Рано побачено, що япаньскі кораблї, призначені до затопленя, були найгіршого рода брандерами. Кождий з них був наповнений потовченим на порох вуглем і облитий нафтою, а в сподї межи камінєм були пушки наповнені вибуховим твориво. Один з тих кораблїв, що займив ся, горів ще цїлий тиждень, бо годї було огонь на нім угасити. З предметів, які на тих пароходах знайдено, можна було здогадувати ся, з яким поспіхом залога з них втїкала. На однім знайдено одїж і шпаду офіцира від маринарки, котрий очевидно скочив у воду, щоби плаваючи ратувати ся. Знайдено також карту, на котрій докладно було визначено, куди той корабель мав плисти, де має бути затоплений і де стоїть „Ретвізан“. Здає ся, що пізнїйший атак Япанців над раном мав на цїли переконати ся, чи кораблї успішно затоплено.

Перша проба затарасованя в'їзду не удала ся. Япаньскі офіцири, що були вирятували ся, розповідали опісля, що було причиною сеї неудачі. Найбільше перешкодили їм російскі рефлектори, котрі нараз пустили на них тілько сьвітла, що они ніби аж послїпли від него і не могли пізнати, де знаходять ся, а відтак прилучив ся до того ще й скажений огонь особливо з „Ретвізана“. Крім того ще й самі кораблї були за малі, щоби могли були заперти пристань навіть в тім случаю, як би їм було удало ся затопити кораблї в призначенім місци. Заким ще офіцири остаточно мали розсадити кораблї і затопити, скликали залогу на гору, а тодї на кождім кораблі згинув один чоловік. Три з тих лодок, які кораблї везли з собою, розбили російскі кулї. На прочих виратували ся офіцири і залога. Япаньскі торпедовцї стояли недалеко, щоби їх ратувати, але внаслїдок дуже разячого сьвітла і серед граду куль годї було знати, куди плисти. Остаточно удало ся їм виплисти на рейд, а коли дня 24 лютого зазоріло, почали они серед бурі плисти до Чіфу.

На щастє всхідний вітер стеріг їх від небезпечности, щоби їх не загнало до печілїйского заливу. По великих трудах доплили они майже до крайности змучені до островів Міотао, де дві лодки, що з першу плили разом, стрітили ся тут знову. Жителї островів приняли їх дружно і дали їм навіть джунку, а они їм за то дали свої лодки. На другий день заплили они були до Тенчуфу, звідки дали телеґрафом знати до япаньского консуля в Чіфу. Той вислав відтак людий з покріпленем і лїками до Тенчуфу і казав своїх земляків привезти до себе. Отже тоті офіцири казали, що затопили всї пять кораблїв і що крім згаданих повисше людий нїхто з них більше не згинув.

Але як би й небуло, пристанї не замкнено. Один з тих кораблїв затонув аж коло рога Ляотєшану, отже дуже далеко від в'їзду до пристанї на захід, два застрягли під побережем від сторони Золотої гори, а один перед в'їздом на рейдї. З російскої сторони говорено ще, що залові російских кораблїв удало ся затопити два япаньскі торпедовцї.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави руской, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави руської, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Залїщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Залїщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави руської, Любачева (кождої недїлї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі иньші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає Адам Креховецкий

Виданя
Руского педаґоґічного Товариства
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. І. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. І. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Міром: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелі дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Видання без образків.

*Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер:** Коротка історня педаґоґії 60 с. *Китиця желань 2. розширене видане 40 с. *Читанка ч. І., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко:** Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлій Верне:** Подорож довкола землі 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р 1894 4 К. **Др. Мандибур:** Олімпія 40 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулівера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзїньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо:** Непос, учебник для III кляси гімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.:** Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двосьпів в фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки:** Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский:** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко:** Абу Касемові Капці 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дітий 40 с., опр 60 с. ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский:** Оповідання 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповідання 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р:** Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский:** Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки** в історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка:** Дитячі оповідання 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін:** Байки 30 с. ***Марко Вовчок:** оповідання І. часть 30 с.; опр. 44 с ***Марта Борецка:** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалїв Стефан:** На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский:** Народні Думи з поясненями, І. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой:** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальської 20 с., опр. 34 с. **Оповідання М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Сангвіна, І. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дївчат, Е. Ярошиньскої 20 с. ***Малий** сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич:** Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дївчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї,** Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леонїда Глібова:** Байки 10 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки,** Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені зьвіздкою, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности для шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарни Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).